

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

5. Sapientum est, omnem Mundi felicitatem suspectam habere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

ut propria deportare domum, quam ex communi miseriarum aceruo portionem suam ferre mallet. Quo colligebat, non oportere nos, quæ fortuito patimur, præcipua & intolerabilis amaritudinis iudicare. Optimū ergo doloris remedium est, maiores aliorum dolores expendere; morbum cum morbo; paupertatem suam cum paupertate aliorum comparare: denique ferio cogitare, quid, qui in inferno cruciantur, fustineant. Quid, miser quiritaris? forsitan hic dolor tuus tibi est, loco æternorum suppliciorum? Nimis felices vereri debent, ne de illis dicatur: *repperunt mercedem suam, in vita sua.*

Vnde, qui prudenti iudicio calculum subdlexerunt, *Fortunam*, quæcunque ea demum esset, magis timuerunt blandientem, quam sævientem. Ipse Deus ait: *Fili, magis placent mihi patientia & humilitas, in aduersis, quam multa consolatio & deuotio, in prosperis.* Et Christi prudentes altè cordi suo infigunt illud: *Extrema gaudij luctus occupat; multoque magis istud: Va vobis, qui ridetis nunc: quia lugebitis & flebitis.* Præstat, post luctum, gaudia, quam, post gaudia, luctum expectare. Philippus Macedoniae rex, cum, vno eodémque tempore, tribus nuncijs lætissimè exhilaratus fuisset, intellexissetque, equestri cursu, quadrigas suas Olympijs vicisse; Olympiadem uxorem Alexandrum filium peperisse; Parmenionem deniq; ducem suum Dardanis in pugna superiorem fuisse; sublatis in cælum oculis: *At tu, inquebat, Fortuna, pro tot bonis, leui aliquo nos affice malo.* Adeò suspecta illi fuit nimia felicitas, vt velut nimis mellem promulsidem absynthio censuerit, temperandam. Theramenes, (qui Athenis in XXX. tyrannis fuit) cum in quadam domo versatus, inde prodisset, illa subito lapsu corruit. Atq; cum Athenienses alij aliunde ad eum confluerent, & inopinata saluti congratularentur: ille, præter omnium opinionem, respondit: *O Iuppiter, cunam me tempore referuas? Nec multo post à reliquis tyrannis de medio sublatus est, coactus cicutam bibere.* Quàm sapienter facerent, qui exemplo Theramenis, inter læta, tristium meminissent! & cum Ennio dicerent: *Nimum boni est, cum nō mali est,* quā sententiam etiam M. Tullius magni æstimauit. *Ne dicas: sufficiens mihi sum: & quid ex hoc pessimabor? In die bonorum, ne immemor sis malorum.* Quantum autem mali metuendum sit ijs, quos perversa vulgi opinio putat felices, quia opibus assuunt, illo exemplo discimus, inquit Marulus, quo traditum est (à Paulino in vita S. Ambrosij) *Ambrosium Episcopum, cum apud diuitem quendam, hospitandi gratia, dixerisset,*

V.

Thom: de Kemp. lib. 3. de Imit. cap. 57. Prou. 4. 13. Luc. 6. 25.

Plutarchus in orat. consolator.

Ælian. lib. 9. Variar. c. 21. Plutarch. in orat. Consolat.

Eccli. 11. 27.

M. Marulus lib. 5. cap. 3.

nisset. & ille se nihil unquam, in vita, aduersi passum iactaret; è vestigio, cum suis, recessisse, dixisset, idè se inde fugere, ne, vna cum homine perpetuis prosperitatibus usq, simul pereat. Haud ita procul excesserant, & respicientes, vident aedes illas, cum omnibus, qui ibi erant, terra hiatus iam absorptas. Quam ergo melius agitur cum ijs, qui identidem seculi huius premuntur angustijs, vt illic felicitatem querant, vbi casus timeri non possit? Hæc ille, quia, vt vel Ethnicus ait: *Non est summa felicitatis nostræ in carne ponenda. Bona illa sunt vera, quæ ratio dat: solida ac sempiterna, quæ cadere non possunt, nec decrescere quidem ac minui.*

Senec. lib. 1.
epist. 74.

V I.
Æmil. lib. 8.
Platina in
Nicolao III.

Non præteribo hîc luculentum eiusce rei exemplum, quod Æmilius & Platina memoriæ prodiderunt, de Hugolino Girardesco, ciue Pisano, Guelfarum partium principe, qui, contraria, factione, partim pulsa, partim perculsa, eò potentia domi peruenit, vt nutu omnia administraret, patriæque dominus & esset, & haberetur. Festiuo suo die, natalitia dabat: inuitaueratque, ad conuiuium, regio apparatu, factum, omnes amicos suos. Inter epulandum, Fortunam suam ipse fando mirificè extulit, atque, vt laudibus suis alieno testimonio coronidem adderet, quendam ex intimis amicis Marcum interrogauit: *Quid tandem sibi deesse arbiraretur?* cui Marcus Philosophicâ libertate, *Sola*, inquit, *Numinis ira procul diuq, abesse à tam secundis rebus non potest.* Dictum graue, sed verum fuit. Nec enim multò post, Guelforum viribus confescentibus, Gibellini arreptis armis ædes eius expugnauerunt: vnum è filijs & nepotibus vim arcere conatos occiderunt; ipsum, cum duobus filijs & tribus nepotibus, comprehensum atque in turrim conclusum, fame dirissima mori coegerunt. Hic est fortunatorum exitus; vt meritò metuere habeant, *Numinis iram procul diuq, abesse à tam secundis rebus non posse*, quibus omnia ad votum fluunt; quemadmodum spe magna se solari possunt, qui aduersis innocenter atque immeritò exagitantur. Vertitur enim *Fortune rota*, vna parte auream, ferream altera habens curuaturâ: vt quæ hodie sunt summa, cras fiant ima; & nunc prospera, paulò post mutantur in aduersa. Quali in rota circumuoluti sunt diues ille purpureus epulo, in summo folio, accubans, & vlcerosus anteimas fores iacens Lazarus. Nam paulò post, ex infimo loco, Lazarus in Abrahamæ vsque sinum est eleuatus. Tumidus autem ille vsque in Infernum est deiectus. Hanc rotam Abraham sic expressit: